

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 24. rujna 2017. [\[Multimedia\]](#)

Logika Očeve ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju (usp. *Mt 20,1-16*) nalazimo prisodobu o radnicima pozvanim u nadnicu, koju Isus pripovijeda kako bi približio dva aspekta Božjeg Kraljevstva: prvi je da Bog poziva sve da rade za njegovo Kraljevstvo, a drugi da na kraju svima daje istu plaću, to jest spasenje, vječni život.

Gospodar vinograda, koji predstavlja Boga, izlazi u zoru i unajmljuje skupinu radnika, dogovarajući s njima dnevnicu u iznosu od jednog denara: bila je to pravedna plaća. Zatim izlazi i u kasnijim satima – ukupno pet puta toga dana – sve do kasnog poslijepodneva, uzimajući i druge radnike koje je vidio da stoje besposleni. Na kraju dana gospodar naređuje da sve svima dadne jedan denar, također onima koji su radili svega par sati. Naravno, radnici koje je prve uzeo u nadnicu tuže se, jer su dobili istu plaću kao i oni koji su radili manje. Gospodar ih, međutim, podsjeća da su primili ono što su dogovorili; ako On pak želi biti velikodušan s drugima, oni ne smiju biti zavidni.

Doista, ta gospodareva „nepravda“ služi kao provokacija, kod onoga koji sluša tu prisodobu, izdizanje na drugu razinu, jer Isus ne želi govoriti o problemu nezaposlenosti ili pravedne plaće, nego o Božjem Kraljevstvu! A poruka glasi: u Božjem kraljevstvu nema besposlenih, svi su pozvani odraditi svoj dio i svi će na kraju primiti plaću po Božjoj pravednosti – a ne po ljudskoj, na našu sreću! –, to jest spasenje koje nam je Isus Krist stekao svojom smrću i uskrsnućem. I to spasenje nije zasluženno, već darovano – spasenje je besplatno – „tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji“ (*Mt 20, 16*).

Isus tom prisodobom želi otvoriti naša srca za logiku Očeve ljubavi koja je besplatna i velikodušna. Riječ je o tome da dopustimo da nas zadive Božje „misli“ i „putovi“ koji, kako podsjeća prorok Izaija, nisu naše misli i nisu naši putovi (usp. *Iz 55, 8*). Ljudsko razmišljanje često karakteriziraju egoizmi i osobne koristi, a naši uski i vijugavi putovi nisu usporedivi s

Gospodinovim širokim i ravnim stazama. On iskazuje milosrđe – ne zaboravimo to: on iskazuje milosrđe –, velikodušno oprašta, pun je velikodušnosti i dobrote koju izlijeva na svakog od nas, svima otvara beskrajna prostranstva svoje ljubavi i milosti, koje jedine mogu dati ljudskom srcu puninu radosti.

Isus nas potiče da promatramo pogled toga gospodara: pogled kojim gleda svakog radnika koji čeka na posao i poziva ga i šalje u svoj vinograd. To je pogled pun pažnje i dobrohotnosti, pogled koji poziva da ustanemo, da krenemo na put jer za svakog od nas želi život, ispunjen život, život predanja oslobođen od ispraznosti i besposlenosti. Bog nikoga ne isključuje i želi da svaka pojedina osoba postigne svoju puninu. To je ljubav našega Boga, našega Boga koji je Otac.

Neka nam Presveta Marija pomogne prihvatiti u našem životu logiku ljubavi, koja nas oslobađa od umišljenosti da smo zaslužili Božju nagradu i negativnog suda o drugima.

Nakon Angelusa

Jučer je u Oklahoma Cityju, u Sjedinjenim Američkim Državama, blaženim proglašen Stanley Francis Rother, svećenik misionar, koji je ubijen iz mržnje prema vjeri zbog svog evangelizacijskog djelovanja i promicanja ljudskog dostojanstva najsiromašnijih u Gvatemali. Neka nam njegov herojski primjer pomogne da budemo hrabri svjedoci evanđelja i da se zalažemo za dostojanstvo čovjeka.